

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 19. Sierpnia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG V. S. d. 7 Sierpnia. Zmarły Generał infanteryi Bekleszow wymazuje się z rang listy. Członek wojennego Collegium GM. Zuccato umieszczony w armii. Półkownik Kulikowski dla ran odniesionych uwalnia się od służby z mundurem i pensją całej gaży.

Piotr W. chcąc wodne komunikacye otworzyć w państwie Rosyjskiem dla wygody handlujących, uznał za najważniejsze do tego celu miejsce leżące między rzekami Kowią i Witergą, które przekopawszy łączyła się Wołga z Petersburgskim portem. Dzieło wielkie dla różnych przyczyn zwlekane, początek wzięło pod panowaniem ś. p. Imperatora Pawła I r. 1799, a nowy kanał przezwany Maryińskim na uczczenie imienia Imperatorowej Jmci Maryi Teodorowny, która wszystkie dała summy potrzebne. Nie ustawało pod rządami panującego dziś Imperatora Jmci Alexandra, poruczone dozorowi GL. inżynierów Devolant, który łamiąc trudności wielorakie i zawady z położenia miejsce wynikił, naostatek całe dzieło dokonał. Nowy ten kanał ma słuz 26, p. tem wiele pół słuzów, zwodzonych mostów, wodoprowadów &c; żegluga na nim otworzona w obecności pomienionego G. Devolant; od d. 29 czerwca do d. 18 lipca, zplynęło już rozmaitych statków 115, z których jedne do Petersburga przyszły, inne w górę powróciły.

Dalsze czynności wojenne armii Rosyjskiej w Finlandyi. D. 5 lipca doniosł GL. Raiewski, że korpus GM. Jankowicza d. 29 czerwca o 7 wiorst przed Percho potkał nieprzyjacielskie straże, poraził, i ścigał do pomienionego miejsca. Cofając się Szwedzi most zepsuli, który wraz naprawić kazano i niemieszkając po nim odporze weszli Rosyjanie do Percho. z Lappo wysłany do Nedegern półk. nieprzyjaciel most stawiał, a 25 strz. ciągnął do Lilkiro szukając Szwedów. Kałużski d. 30 potkał straż przednią nieprzyjaciół z 400 ludzi złożoną niedaleko Kaugowa; gdy zbliżyli się nasi przeciwna strona ustąpiła; półk 23 strzelców szedł do Storkire; główna zaś ich potęga była w Nikarleby. Tegoż d. po północy nieprzyjaciel zastoniony z szalupami usiłował lądować na wyspę Kimito między Dalsbrug i Dragesford w tem samym miejscu, gdzie znajdowała się straż nasza 15 żołnierzy. Unterofficyer kommanderujący lud rozstawił w krzakach i za kamieniami, i właśnie gdy już Szwedzi opuszczali statki swoje strzelać zaczął. Niespodziany ogień i zabicie 4 ludzi wprawiło Szwedów w zamieszanie i przymusiło oddalić się od brzegu. Z naszey strony 1 strzelec raniony; imie dotąd niewiadome walecznego unterofficyera kazano pośłać do nadgrody. Strzelali Rosyjanie dopóki ogniem

swoim statków sięgając mogli Szwedom szkodzić. 5 dywizya flottyli przyszła do Stremmo, gdzie dla wiatru przeciwnego zastanowiła się na kotwicach. 3 dywizya d. 30 czerwca ruszyła z Sweaborgskiego portu. 4 dywizya obeyrzawszy skały Berisund udała się do Hangut, tey kazano niebawiac zmierzając do Stremmo i łączyć się z dywizyą 3.

D. 4. GM. Orłow Denisow zaiwwszy Lapferd odebrał wiadomość d. 1 lipca rano, iż nieprzyjaciel napadł na forpoczty jego, tak na drodze krzyżowej z Tuk i Christianstadu idącey, iakoteż nad zatoką przeciw Chirstianstadu; zatem pełniąc dane sobie rozkazy uczynił następujące rozrządzenie do ataku. Woysko podzielił na części, 1 uderzyć miała na Szwedów na drodze z Tuk do Pellax prowadzącej i zaiąć krzyżową; 2 ią wspierać miała; 3 iść do zatoki, gdzie nieprzyjaciel zpuścił straż naszą, ażeby jego zapędy wstrzymując tył ubezpieczyła 4 zastaniać oboz i drogę Biornebuską przeglądając brzegi; do tey wszystkie inne części ustępować miały w potrzebie; na czele z pierwszych stanął GM. Denisow, na czele z ostatnich G. Knipper. Kauchaiaki zaieli kozacy po małej gonitwie z milicyą, Straż przednia Rosyjska potkała Szwedów pod Tuk, strzelce rozrzucony około drogi, kozacy z konia zsadzeni po długiej utarczce przymusili nieprzyjaciół cofać się na drogę krzyżową, gdzie zmocnieni liczną kolumną z 2 armatami małemi, zaczęli śmiało okrążyć prawe skrzydło nasze, które zasilone przez leib kozaków pieszo idących i strzelców zatrzymało Szwedów i zagnało do Peilax; którzy tu nowy posiłek odebrawszy z Nerpes rozłożyli się za rzeką, mając zasieki i 3 batterye z falkonetów założone na wozach wieśniackich.

G. Denisow postanowił koniecznie ich rozgromić; przeto krzyżową drogę kazał zaiąć strzelcom i kozakom, którym należało postępując do Christianstadu zważać obróty Szwedzkie. Esautę Stepanowa posłał, ażeby z największą nawet trudnością przebierał się lasami wprawo, i przeszedłszy wplaw rzekę zaszedł z tyłu; strzelców posunął na przód przez błoto, ci mieli oskrzydlać, inni front zastąpili. Jak tylko strzelce i kozacy z różnych stron razem biiąc sprawili zamieszanie, inna część kozaków biiąc dzidą prosto przez most po pierwszym wystrzale na batteryą wpadła i zdobyła. Szwedzi wszędzie porażeni zaieli rozmaite budynki; położenie miejsca było dla nich wygodne i mocne; więc kazano ku wsi obrócić działa nowo zdobyte, które iakoteż zapalenie domów z tyłu, przymusiło nieprzyjaciół uciekać nieporządnie po lasach i polach, Waleczni strzelce i kozacy Rosyjscy gnali się do Peilax, gdzie część Szwedów uszła na łodziach. Zaczęta gonitwa przez

strzelców na drodze Christianstadzkiej, i działowe strzelanie słyszane bez przestanku w tyle przeciw 3 części wojsk naszych, kazały G. Denisow zwrócić się do Christianstadu; zostawiwszy nieco strzelców i kozaków w Pellax, innym pod komendą Maiora Essena uderzyć kazał, i pędzić nieprzyjaciół do miasta, nie dając chwili spoczynku; co wykonano tak pomysłnie, iż Szwedzi zostawiając na placu więcej 50 zabitych uciekli w nieporządku, i siadłszy na statki odплыли na morze.

Gdy tym sposobem porażaliśmy Szwedów na drodze do Pellax, część 3 pod G. Knipper przycisnęła ich nad zatoką, gdzie równie musieli siadać na okręta, przez co Lapferd ocalone zostało. Wtey rozprawie zdobyliśmy 7 armat żelaznych, 2 znamiona milicyi, i mały oboz z chlebem, który poszedł w zdobycz kozakom i strzelcom. Szwedzi tu mieli więcej 700 ludzi pod Maiorem Testei, nie licząc ludu morskiego i tych co Christianstadt zajmowali; milicyi samey liczone 400, strata nieprzyjaciół 200 ludzi, z naszej strony poległych 9, ranionych 16, koni padło 31, zkałeczonych 22, G. Denisow czekać mając nowych posiłków, zastanowił się w dawnym stanowisku pod Lapferd, straż przednia w Pellax; w Christianstadzie część strzelców i kozaków, ci sami nad zatoką, w Tuk strzelce, Nieprzyjaciół z przewyższającą siłą znajdował się w Kosko, w Nerpes miał straż przednią, okręta jego nieustannie pod Christianstadem krążyły.

GL. Raiewski donosił, że d. 28 czerwca GM. Jankowicz pod Percho rozgromił nieprzyjaciela, który według powieści ięńców miał więcej 3 t, 8 armat po sprawą G. Cronstedt, Bitwa bardzo krwawa 8 godzin trwała, dopóki Szwedów nie wyparto z miejsca, nakoniec scigał ich drogą ku Oferwitel batalion półku Siewskiego z jazdą i strzelcami, szczególnych wiadomości o klęsce nieprzyjacielskiej i liczbie ięńców nie odebrano; z naszej strony poległ oficer 1, ranionych 15, żołnierzy zabitych i ranionych do 300. Zmocnienie się Szwedów pod Nikarleby, i mocne przedsięwzięcie ich zaiwwszy miasto Vasa zwrócić się całemi siłami ku nadbrzeżnej stronie, zniewoliły GL. Raiewskiego, ażeby do siebie zciągnął od G. Jankowicza półk Biełozierski z dragonią, którym przed ostateczną rozprawą w Lappo kazał zaiąć Percho i Lindulax, ażeby Rossyiskie siły w blizkiem położeniu były ku wzajemney pomocy. GL. Barclay de Tolli z raportami donosząc o słabości zdrowia swojego prosił o wyznaczenie zastępcy; z Generałów będących przy armii Finlandzkiej zostawał bezczynny GL. Tucznow, który d. 30 czerwca przybył do Kuopio i obiół komendę; d. 1 lipca donosił, że płyty i promy do przeprawy jeziora Kalawesi gotują się z pośpiechem; tymczasem nieprzyjaciół według zalecenia G. Buxhewden będzie trwożony na skrzydle prawem od Maninga, żeby według możliwości rozerwać się jego na drodze Uleaborgskiej. GL. Raiewskiemu kazano starać się iak naybardziej o czynienie wspólne; gdy zaś korpus jego musi zwracać się na z drogi, w tę stronę posłany jest GL. Kamiński. Reszta później.

WIEN d. 10 sierpnia. O krokach nie-

przyjacielskich między Turkami a Serwianami to tylko wiemy, że podziśdzień rzecz kończyła się na małych utarczkach; pierwsi do niektórych okolic wtargnawszy, i lud zdolny broń nosić zabrawszy cofnęli się w swoją stronę. Armia W. Wezyra pod Nissą i Widdinem inna z Bosnii są w nieustannem poruszeniu. Mustafa Bairaktar ciągle teraz bawi przy wodzu najwyższym; przyprowadził z sobą 25 t. żołnierza. Cała armia Ottomańska między d. 13 i 18 lipca uczyniła obrót wsteczny, do czego następujące pobudki były. W zamkach Dardanelskich i nad Bosforem stojący żołnierz który w roku przeszłym rewolucyą zrobił, zawsze niekarny i swawolny, łagodnymi środkami aniteż surowością nie dawał się nakłonić do posłuszeństwa i porządku; stojący na czele ludu tego Kawaghi Oglu jeden z celniejszych zpiskowych przeciw Selimowi 3, utrzymywał Jańczarów statecznie w duchu buntowniczym. Mustafa 4 umyślił nakłonić siły użyć przeciw niespokojnym, którzy gdyby rychło poskromionemi nie zostali, pożar straszliwy domowej wojny zapalić mogli. Więc z rozkazu jego d. 13 lipca niespodzianie wybor jazdy Spahów stawa przed zamkiem Fanaraki na Europejskim brzegu, gdzie Oglu przemieszkiwał, i wymaga pogroźką że ich do środka wpuszczono, iako przychodzących w imieniu Sułtana. Wodz tej jazdy rozkazuje natychmiast głowę zdiać Kawaghi Oglu, i przez Tatara ją odsyła do głównej kwatery W. Wezyra w Adrianopolu. Rozgniewani Jańczarowie niekarni, z których składała się załoga zamku Fanaraki, że wodza takiego ztracili, broń porwawszy otaczają tenże zamek; bronili się uporczywie Spahowie, dobrze wiedząc że będą rychło posilkowani przez Wezyra W. i Mustafę Bairaktar, którzy od Dywanu wyraźny rozkaz mieli, zawiesić wszystkie przedsięwzięcia, dopóki nie przywrócą zupełnej spokojności w Bulgarii i Romelii przez wytępienie rokoszanów i zbójców tak długo kray niszczących.

Zapisywanie ludu w milicyą rezerwami nazwaną już jest dokończone w Austrii niższej; stolica Wiedeń, inne miasta znacznie prowincjom dawały w tey mierze slichny przykład gorliwego patriotyzmu. Według rachunków dokładnych w samych tylko dzierzawach Niemieckich Austriackiego domu zapisało się dobrowolnie do posługi i obrony krajowej ludzi więcej 200 t. Narod Węgierski, składający z Transylwanii, Sclawonii, Croacyą, innemi krajami przyległemi półowę prawie Monarchii, może wystawić drugie tyle; wojska regularne Franciszka 1 dziś liczą głów 450 t. więc dóm Austriacki, na utrzymanie powagi i bezpieczeństwa swojego mieć wkrótce będzie blisko milion zbrojnych. Pierwsze bataliony rezerwy dawniej zwołane odbywszy przepisane ćwiczenia rozeszły się do domów, drugie ćwiczyć się zaczynają. Z Semlina jest doniesienie, że Naczelnik Serwianów Czerny zgromadziwszy całą potęgę narodu swego, poszedł pod Nissę, w blizkości tego miasta potkał Wezyra W. zwiódł bitwę, odniósł zupełne zwycięztwo nad Ottomanami, i do Bulgarii zapędził; wkrótce miał opasać Nissę i porządnie zdobywać.

LONDYN d. 22 lipca. O negocjacych Angielskich z RPtą Amerykańską zawsze trwa iednakie milcznie. Po zawieszeniu obrad Kongresu izby kupieckie rozmaitych miast narodu zapytały się Prezydenta stanów Jeffersona, iesliby nie wolno było przynajmniey kupcom wszelkiego handlu pozbawionym, wysyłać okręta swoje do wysp Antylskich, i opatruiąc one dawnym zwyczajem w zboże, drzewo, mięswo, przyjmować na zamianę cukier, kawę, indych, inne ich produkta, zwłaszcza że rząd Angielski dozwala rzeczy tym sposobem nawet u nieprzyjaciół nabyte po całym świecie rozwozić. Lecz Jefferson odpowiedział, że porty RPtey ściśle są zamknięte bez wyłączenia żadnego, nikomu do nich zawiać aniteż z nich na morze wychodzić nie wolno, dopóki nie będą ułatwione trudności wynikłe z rozkazów i urzędzeń Francyi i Brytaunii W. które porty swoje nawzajem ogłosily zamkniętymi. Ten wyrok ostatnią podobno czynnością będzie dawnego Ameryki Prezydenta, który w czasie przez prawo zamierzonym kończąc 8 letnie rzady złożył dostojność najwyższą, Były Sekretarz Stanu Madisson stanął na czele narodu, Clinton Vice Prezydencją przyiół. Jefferson i wszyscy jego przyiaciele postanowili całą siłą wspierać partya demokratyczną Madissona do której sami zawsze należeli, przeciw znaiomemu Monroe i G. Pinckney, którzy będąc naczelnikami Federalistów czynili wszelkie usiłowania, żeby wygórwać mogli nad przeciwną stroną; lecz ta we wszystkich prawie miastach i prowincyach podczas elekcyi znalazła większość głosów.

Kardynał Galeppi były Nuncyusz Apostolskiy stolicy u dworu Lisbońskiego prezentowany Królowi odebrał od niego w podarunku tabakierę kosztowną. Zadnych ieszcze wiadomości rząd nasz odebrał z Brezylji, Hiszpańskiej Ameryki, aniteż od innych woysk i flott swoich. Następcą tronu X. Gallii zachorował. Pisma tuteysze iako rzecz uwagi godną ogłosily, że w terazniejszym roku Meux z browaru swego wydał porturu beczek 190 t. Barclay 184 t. Hanbury 118 t. Whitbread 112 t. etc. Do Portsmouth przyprrowadzono niedawno Amerykański okręt, na którym znajdował się Margrabia Yruio poseł Hiszpański u Amerykańskich stanów, do dworu Madrickiego odwołany.

Albo Ministrowie nasi rzecz przewidzieli, albo zdarzył szczęśliwy przypadek, że obrady Parlamentowe iuż są zamknięte; inaczey słyszeliby w obu izbach z ust Oppozycyi najostrzeysze wymówki, że trzymając się dawnego układu politycznego z uporem prawdziwie niepiętym, iednego po drugim zprzymierzenia Brytaunii W. umieją wikłać do woyny, uwikłanego odstępuia, nie dając żadnych posiłków, któreby niebezpieczeństwo odwrócić zdolne były. Dawno wiedzieli Anglicy, że liczne ich woyska i potężne flotty na północ wysłane były nieczynnymi, że czas naypiękniejszy upłynął daremnie; lecz nigdy domyslać się nie mogli, chyba przypominając poprzednie Ministrów postęпки, żeby te woyska nie zgoła nie przedsięwziowszy, nie czyniąc dla słabych i zewsząd zagrożonych Szwedów, tak prędko, nagle i niespodzianie powra-

cać miały do portów oyczystych. Stało się; G Moore z całym ludem swoim d. 20 zawinął do Dover, zkad natychmiast przeprowadził 150 okrętów przewozowych do Portsmouth, i wyiechał do Londynu, gdzie kilka długich rozmów z X. d' Yorck odprawił. O flotcie wojenney nic nie słychać, podobno całą czyli też część iey znaczniejszą z Admiralaami Saumarez, Hood, Keats na morzach północnych została. Zgadnąć łatwo, iaki tryumf dla Oppozycyi, coby ta mówiła w Parlamencie; dziś Angielski naród zdumiały pogląda na przypadki tak dziwne, skrytey nie dociekaiąc przyczynty. Moze cokolwiek o tem powiedzą Ministrowie, i swój postępek usprawiedliwić zechcą; ale zwołania izb długo czekać trzeba.

Widząc iak zpełza próżno wyprawa Gothemburgska, na której Brytaunia W. i zprzymierzeni Szwedzi tak bardzo polegali, Anglicy nie wiele dobrego tuszą o drugich wyprawach, albo iuż wysłanych, albo wychodzących teraz w rozmaite strony. Do tey liczby należy G. Wellesley, który d. 12 lipca Cork opuścił z 20 półkiem dragonii, 5, 9, 36, 38, 40, 45, 60, 71, 91 piechoty, i liczną artylleryą; pod nim kommanderuią G. Hill, Fergusson, Fane, Crawford. O celu tey wyprawy nic nie powiemy, zostawuiąc rzecz do czasu, kiedy iey skutek rząd ogłosi; nie trafne być mogą domysły, że woysko płynie do brzegów Hiszpańskich; albo do Ameryki; przeważa iednak opinia w narodzie, iż w nowym świecie dokazywać chcemy, gdyż zdybycz tam wziętą na własny pożytek obrócić możemy, której nam wydrzeć nie zdoła nieprzyjaciel przez morza zamknięte; Flottę przewozową G. Wellesley prowadzą okręta wojenne Donnegal, Resistance, Crocodil, G. Stuart który dotąd był na czele woysk Angielskich w Sycylii, nagle przyiechał do Londynu; słychać że tu między naszymi żołnierzami zagaściła się choroba oczu, równie iak w Przygórku dobrej nadziei, Lord Collingwood przebiega całą przestrzeń morza srodziemnego, pokazuiąc się z kolei w Dardanellach, przed portami Tureckimi, Włoskimi, Francuzkimi, Afryki; i Hiszpanii; z tąd żadnych wiadomosci niema, do wod, że nic ieszcze nie stało się dla nas pomyslnego. Papiery nasze zpadać zaczęły.

PARYŻ d. 2 sierpnia. U Francuzów i za granicą biegały wielorakie i trwożliwe odgłosy względem stanu dzisieyszego Portugallii i Hiszpanii; dowodzone że Anglicy w obu tych Królestwach znakomite korzyści odniesli, zabrali wszystkie floty, zdobyli waznieysze porty, że kilkakroć tysięcy Hiszpanów zbuntowanych pod bronią stanęło, których naczelnicy ziazd walny odprawuią, narażaiąc się z nieprzyjacielem powszechnym Europy. Rząd nasz nic o tem nie mówi; lecz zdaie się że te powiesci są dalekie od prawdy. Nie zaniedbali zaiste Anglicy ogień domowych niezgod zapalać, i do buntu spokojnych Portugalczyków i Hiszpanów namawiać; lecz dotąd żadnem pismem urzędowem dowiesć nie można, żeby woyska i floty Brytańskie iakąkolwiek z waznieyszych korzyśc odniosły, port opanowały, zaięły flottę; cokolwiek by się zdarzyło, rząd nasz i Hiszpański nie omie-

skałby zapewne donieść o szczęśliwych również iak mniej pomyslnych zdarzeniach. Na rzece Tagus i w porcie Lisbońskim czynił niejakie usiłowania Admirał Cotton, lecz próżno.

Napoleon Imperator d. 24 lipca wiechał do Toulouse, i podobno jeszcze bardziej zbliży się do Włoskich granic, ponieważ w Tours spodziewany jest ledwie d. 12 sierpnia. Za Monarchą iedzie W. X. Berg i Clivii, o którym rozchodzi się pogłoska, że ma zostać Neapolitańskim Królem; to mniemanie gruntuie się na postępku Konsyliarza stanu Francyi Beugnot, który niedawno na imie Napoleona obiół dzierżawę Clivii, Berg. Munster, i drugich krajów, co dotąd państwo W. X. zkladały. Monarcha wyjeżdżając z Bayonne darował Biskupowi miejscowemu kosztowną tabakierę z portretem swoim, Mairowi i Szefowi gwardyi honorowej z cyfrą brylantową.

Z wielu prowincyi Francuzkich odbieramy smutne doniesienia o ulewach, wicherach, burzach straszliwych, które wielu rolnikom odieły nadzieię niszcząc zasiewy, winnice, wywracając domy i gospodarskie budowle; pioruny nadzwyczajnie w tym roku częste wielką liczbę ludzi i bydła pozabijały, od iednego zginęły 93 owce Hiszpańskie. Rząd wczesnie kazał sobie donosić o wszystkim, ażeby uboższym i więcej szkodliwym ulżyć mógł w podatkach, i potrzebny dać ratunek.

Amerykańskie statki nie przestają zawiać do Francuzkich portów, niosąc kawę, cukier, bawełnę wziętą z wysp Martiniki i Guadalupy, te najbardziej którym powiodło się w drodze nie być przez Anglików zpotkanemi, drugie zaś co były w tym przypadku bez odpuszczenia idą na konfiskatę. Nowe rozkazy Kongressu przez Prezydenta ściśle wykonane lękać się nam kaza, żebyśmy wkrótce nie byli zupełnie pozbawionemi Antylskich produktów, gdy Amerykanie stosując się do woli rządu swojego żeglować przestaną. Sam tylko prędki pokoy z Anglią na morzu może zapobiedz upadkowi handlu, ale do tego nie ma podobieństwa. Na dopełnienie korpusów armii naszej które zostały na północy, 12 t. młodzieńców posyłamy. Nowy poseł Perski Asker Kan uchodzi tu za człowieka nie pospolicie oświeconego, i wielkiego miłośnika nauk i kunsztów; od dnia przyjazdu do Paryża nie przestaje oglądać pilnie, cokolwiek mamy godnego uwagi. Neapolitański naród wysłał deputacyą z pierwszych obywatelów złożoną do Imperatora Napoleona dziękując iemu za doznaną opiekę, i winszując wyniesienia Króla Józefa na tron Hiszpański. Portugalskie woyska dotąd bawią w departamentach południowych, formując się na wzor Francuzów. W Niemczech i kraju naszym zrobiono gotowość do przyjęcia woysk zprzymierzonych, które wchodząc w służbę Napoleona tamtędy ciągnąć wkrótce mają.

MADRID d. 22 lipca. Zawczora wieczorem Król Józef przybył do naszej stolicy, wśród odgłosu dzwonów, bicia z armat, gminnych okrzyków. Woyska Francuzkie których tu jest najwięcej, i kraiove stały w paradzie. Grandowie, Generalowie. Ministrowie, wyżsi urzędnicy, oby-

watele znaczniejsi Monarchę zpotykali; wszyscy tegoż dnia i przez z następujące mieli audyencyą X. Prymas Reńskiego związku przez posta swego Beust pierwszy z panujących nowemu panu wyniesienia na tron Hiszpański powinszował. Co się dzieie w prowincyach Monarchii nie wiadomo, ta nawet utajona przed nami okoliczność, które z nich bunt podniosły; i poskromione zostały, które nie naruszoną wiarę statecznie dochowały, które nakoniec w rokoszu trwają; równa niewiadomość o związku ich z Anglikami, stanie portów, flott naszych, osad zamorskich.

MUNCHEN d. 4 sierpnia. Król Maxymilian zatrudnia się pilnie pomnożeniem woyska swojego; na ten koniec Bawarya dostawić musi natychmiast 8 t. rekrutów. To samo dzieie się w Westfalii; ale ponieważ tam półki na nowo formować trzeba, Król Hieronim dać kazał 12 t. młodzieńców z konskrypcyi. Równym sposobem postępują wszyscy Panowie do związku Reńskiego należący. Słychać że korpus woysk Francuzkich Marszałka Ney dotąd stojący w Szląsku Pruskim ztamtąd ma przechodzić do Saxonii.

MEDIOLAN d. 22 lipca. Senator Lucian Buonaparte Rzym opuściwszy przeniósł się na mieszkanie do Florencyi; lecz nie długo tam zabawił, i przez Bononią pojechał do Modeny, zkad iak słychać uda się do Francyi. G. Gubernator Toskanii Menou kazał wybrać z tego kraju 1200 młodzieńców na dopełnienie woyska, które całe do Hiszpanii posłano. Wice Król Eugeniusz ogląda teraz porty Anconę i Sinigaglia. Potwierdza się wiadomość o wytknięciu z obozów pod Udine i Palmanuova, z których każdy mieć wkrótce powinien 40 do 50 t. żołnierza Francuzkiego i Włoskiego; tamże magazyny wielkie zakładać kazano. Pod Montechiaro zgromadzają się garnizony z Brescia, Cremony, Verony, twierdz innych na zwyczajne ćwiczenia.

HAMBURG d. 9 sierpnia. W. X. Berg i Clivii przyioł Neapolitańską koronę; państwa zaś swoje w związku Reńskim oddał pod rozrządzenie Imperatora Napoleona. Pomieniony X. miał w mieście naszym swój pocztamt, na tym zawczora herby Francuzkie zawieszono. Z Coppenhagii nie ma nic nowego; chociaż po oddaleniu się woysk Angielskich z Gothemburga do oycyzny minęło niebezpieczeństwo, Duńczycy iednak statecznie gotują się do obrony, widząc czasem ukazujące się flotty nieprzyacielskie u brzegu swojego. Między Frankfortem i Moguncyą 3 są obozy Francuzkie, do których zebrała się rezerwa na skrzydła prawe, lewe, i centrum podzielona, pod kommandą Marszałka Kellermana, który woysko ćwiczy. Król Pruski nie kazał w roku terażniejszym półków swoich zprowadzać do obozu na zwyczajne ćwiczenia, urlopowani w domach zostali, czynnych żołnierzy liczbę w kompaniach zmniejszono; żeby zaś nie zapomnieli rzemiosła swego, do powiatów rozestani są Officyerowie, którzy w pewne dni kaza odbywać musztry i doskonalić się w strzelaniu do celu, co Fryderyk 3 chce zprowadzić do wszystkich korpusów.